

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 26 sierpnia 2010 r. w sprawie R 291/2010-4;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Atrium” dla towarów z klas 19 i 27.

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ rozpatrywany znak ma charakter odróżniający i nie jest czysto opisowy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 1 listopada 2010 r. — Fruit of the Loom przeciwko OHIM — Blueshore Management (FRUIT)

(Sprawa T-514/10)

(2011/C 13/58)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fruit of the Loom, Inc. (Bowling Green, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: S. Malynicz, barrister, i V.G. Marsland, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Blueshore Management S.A. (Cernusco Sul Naviglio, Włochy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 sierpnia 2010 r. w sprawie R 1686/2008-4; oraz

— obciążenie OHIM i Blueshore Management S.A. kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: słowny znak towarowy „FRUIT” dla towarów z klas 18, 24 i 25 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 745216

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: skarżąca

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Blueshore Management

Decyzja Wydziału Unieważnień: stwierdzenie częściowego wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady 207/2009, gdyż Izba Odwoławcza nie wzięła pod uwagę następujących okoliczności: (i) sposobu przedstawienia i znaczenia słowa „FRUIT” w znakach towarowych zaprezentowanych w dowodach używania właściciela; (ii) dowodu, iż właściciel nieformalnie wprowadzał swoje produkty na rynek pod nazwą „FRUIT”, często stosując ten znak słownie w kontaktach i transakcjach z klientami; oraz (iii) dowodu, iż właściciel używał znaku „FRUIT” w ramach swojej komercyjnej witryny internetowej.

Skarga wniesiona w dniu 3 listopada 2010 r. — Francja przeciwko Komisji

(Sprawa T-516/10)

(2011/C 13/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues i B. Cabouat, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2010) 5724 wersja ostateczna z dnia 23 sierpnia 2010 r. dotyczącej zastosowania korekt finansowych w odniesieniu do pomocy z Sekcji Orientacji EFOGR przyznanej na rzecz programu inicjatywy wspólnotowej CCI 2000.FR.060.PC.001 (Francja — LEADER+);

- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi w skardze o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2010) 5724 wersja ostateczna z dnia 23 sierpnia 2010 r. dotyczącej zastosowania korekt finansowych w odniesieniu do pomocy z Sekcji Orientacji EFOGR przyznanej na rzecz programu inicjatywy wspólnotowej CCI 2000.FR.060.PC.001 (Francja — LEADER+). Owa decyzja stanowi, że pomoc z Sekcji Orientacji EFOGR przyznana zgodnie z decyzją Komisji C(2001) 2094 z dnia 7 sierpnia 2001 r. na wydatki dokonane z tytułu programu inicjatywy wspólnotowej Leader+ we Francji jest zmniejszona o 7 437 217,61 EUR.

Tytułem żądania głównego skarżąca uważa, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji ze względu na to, iż Komisja błędnie zinterpretowała i zastosowała art. 9 lit. l) i art. 32 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia nr 1260/1999⁽¹⁾. Komisja bowiem zdaniem skarżącej uznała, że lokalne grupy działania (LGD) były ostatecznymi beneficjentami programu inicjatywy wspólnotowej Leader+. Tymczasem ostatecznymi beneficjentami tego programu nie były LGD, lecz projektodawcy. W konsekwencji Komisja nie musiała, wbrew jej twierdzeniom, wstępnie finansować wydatków dokonanych przez ostatecznych beneficjentów programu Leader+.

Tytułem żądania ewentualnego skarżąca podnosi, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji, ponieważ Komisja naruszyła zasadę uzasadnionych oczekiwań. Nie przyjmując bowiem żadnych wniosków po przeprowadzeniu kontroli w kwietniu 2005 r., a następnie nie zawieszając objętych nią wydatków, Komisja zdaniem skarżącej zachowała się w sposób pozwalający władzom francuskim sądzić, iż nie podważała ich interpretacji dotyczącej LGD i że, w każdym razie, ich system zarządzania dotyczący zgłaszania wydatków nie zawierał poważnych wad uzasadniających zastosowanie korekty finansowej.

Tytułem dalszego żądania ewentualnego skarżąca uważa, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji, ponieważ Komisja powinna zastosować niższą kwotę korekty finansowej. Po pierwsze, Komisja zdaniem skarżącej naruszyła prawo w odniesieniu do kwoty podstawy, którą należy uwzględnić w celu obliczenia korekty finansowej w wysokości 5 %. Po drugie, Komisja naruszyła art. 39 ust. 3 rozporządzenia nr 1260/1999 z uwagi na niezastosowanie korekty finansowej proporcjonalnej do konsekwencji finansowych stwierdzonych uchybień.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych (Dz.U. L 161, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2010 r. — Pharmazeutische Fabrik Evers przeciwko OHIM — Ozone Laboratories Pharma (HYPOCHOL)

(Sprawa T-517/10)

(2011/C 13/60)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pharmazeutische Fabrik Evers GmbH & Co. KG (Pinneberg, Niemcy) (przedstawiciele: R. Kasse i R. Möller, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Ozone Laboratories Pharma SA (Bukareszt, Rumunia)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 września 2010 r. w sprawie R 1332/2009-4; oraz

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Ozone Laboratories Pharma SA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „HYPOCHOL” dla towarów z klasy 5 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 5718069

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Niemczech graficzny znak towarowy nr 1171145 „HITRECHOL” dla towarów z klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady 207/2009 spowodowane przyjęciem przez Izłą Odwoławczą błędnego założenia, że w przypadku znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd ze względu na brak podobieństwa pomiędzy oznaczeniami.